

Kto się w opiekę



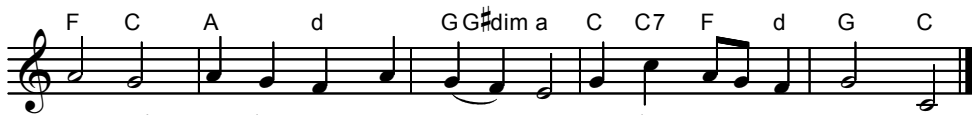
1. Kto się w o - pie - kę o - dda Pa - nu swe - mu,
2. Cie - bie On z ło - wczych o - bie - ży wy - zu - je



- a ca - łym se - rcem szcze - rze u - fa Je - mu,
i w za - ra - żli - wym po - wie - trzu ra - tu - je.



- Śmie - le rzec mo - że: Mam o - bro - ńcę Bo - ga, nie przy - jdzie
W cie - niu swych skrzy - deł za - cho - wa cię wie - czniem, pod Je - go



- na mnie za - dna stra - szna trwo - ga, za - dna stra - szna trwo - ga.
pio - ry u - le - żysz be - zpie - cznie, u - le - żysz be - zpie - cznie.

3. Stateczność Jego tarcz i puklerz mocny,
za którym stojąc, na żaden strach nocny,
na żadną trwogę, ani dbaj na strzały,
którymi sieje przygoda w dzień biały, przygoda w dzień biały.
4. Stąd wedle ciebie tysiąc głów poleże,
miecz nieuchronny ciebie nie dosięże,
a ty zdumiały oczyma swoimi,
niechybną pomstę ujrzysz nad grzesznymi, ujrzysz nad grzesznymi.
5. Iżeś rzekł Panu: "Tyś nadzieja moja",
iż Bóg najwyższy jest ucieczka Twoja,
nie padnie na cię żadna zła przygoda,
ani się znajdzie w domu twoim szkoda, w domu twoim szkoda.